

ישראלים עם

הלוחמים הכורדים

צוות הטלוויזיה הישראלי שיצא בשבוע שעבר לאיראן, ינסה להגיע גם למפקד דות המורדים הכורדיים, שהחלו לפעול מחדש בחודשים האחרונים.

הצוות, הכולל בתוכו את הכתב לענייני נים ערביים, אהוד יערי, הצלם צדוק

כתב יערי

בדרך לכורדיסטאן

פרינץ ואישיהקול יצחק כהן, יבקש לראיין את השאה האיראני, ואחרי צילוי מים באיראן ינסה להגיע גם אל מפקדות הכורדים.

מתחילים לכישלון

בטלוויזיה עדיין אין מאמינים בהצלחת עלי כותרת במהדורה החדשה, וכבר הכינו תוכנית אלטרנטיבית, למיקרה ש'עלי כותרת' תיכשל. הכוונה היא לערוך שלוש פעמים בשבוע מהדורה מורחבת של כימעט חצות, שתימשך שעה תמימה, שתכלול ראינות והופעות של אמנים ומיזיקאי-חדשות, אם תצא תוכנית זו לפורע, לא ישתתף בה אף אחד מהמגישים החדשים של עלי כותרת — מנזי פאר, דן מרגלית, יעקוב (יענקלה) אג' מוז' — והיא תוגש על-ידי יצחק רועה ודניאל (דני) פאר.

יפסיקו להקרין סרטים

קיים איום רציני ביותר שבעוד כמה חודשים לא תשדר עוד הטלוויזיה הישראליה סרטי-קולנוע באורך מלא, אלא תסתפק בסדרות טלוויזיוניות.

מפיצי הסרטים בארץ, שמרביתם גם בעלי בתי-קולנוע או קשורים עם בתי-קולנוע, אינם מאפשרים לטלוויזיה לרדוף להקרנה סרטים חדשים, או אפילו חדשים-יחסית, והטלוויזיה נאלצת למצוא בכל פעם, בדרך לא-דרך, סרטי-קולנוע שהם, בדרך כלל, ברמה נמוכה ביותר, ושהשקנים המשתתפים בהם נפטר או הודקנו מאז צולמו הסרטים.

מנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, מנסה בשבועות האחרונים להקים לובי לעניין זה בקרב חבריה-הכנסת, ותלונה על קארטל בלתי-חוקי של מפיצי הסרטים נשלחה לשרה-תעשייה, יגאל הורביץ.

קאם לא ימצא פיתרון לבעיה, תיפסק הקרנת הסרטים הארוכים בטלוויזיה הישראלית.

הזדמנות שהוחמצה

אחד הדיונים המתוחים ביותר, שנערכו בוועד-המנהל החדש, היה הדיון של ה'שבוע שעבר, שבו הגיעו מנהל-הטלוויזיה ארנן צוקרמן וסמנכ"ל הרשות שלמה

עבאדי לחילופי-דברים בטונים צורמים וגבוהים.

עבאדי הגיש תוכנית לאירגון-מחדש של הטלוויזיה, תוכנית שהעולם הזה דיווח על קיומה כבר לפני כמה חודשים, ועצם קיומה הוכחש אז על-ידי עבאדי. על-פי תוכנית זו נטל לעצמו עבאדי סמכויות עצומות. אין ספק שאם תיפולנה סמכויות אלה בידי איש שאינו מבין דבר בטל-וויזיה, יחבל הדבר במהלך התקין של השידורים.

צוקרמן נפגע מכך שהמגמה היא להפריע לו לנהל את הטלוויזיה, ותקף בחרי-פות רבה את תוכניתו של עבאדי. מנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, תמך בי-עבאדי, למרות שברור שקבלת התוכנית תעלה לרשות-השידור בתקציב נוסף של מיליונים, אשר יוצאו ברובם על תקנים חדשים ומשכורות חדשות — כולן של עובדי-מנהל, ולא של עובדי-ייצור.

אולם תמיכתו של ליבני בעבאדי באה משום שכיום אין צוקרמן נוחן לליבני דריסת-רגל בטלוויזיה, והעברת הסמכויות לעבאדי פירושה גם נתח לליבני.

אנשי הוועד-המנהל, שהבינו כי קבלת ההצעה של עבאדי פירושה תקציב נוסף ופיצוי ביחסים בין הנהלת הרשות להנהלת הטלוויזיה, החליטו בשלב זה שלא להחליט. השבוע יגיש צוקרמן לוועד-המנהל תזכיר משלו, אשר יסביר את מגי-רעותיה של תוכנית עבאדי, ואת הנוקיים שהיא תביא לטלוויזיה.

בשבוע שעבר היתה הזדמנות לרשות-השידור להיפטר מעבאדי, שעד כה גרם נזקים ניכרים ביחסי-העבודה ברשות, וביזבוז כספים רב בכל הנוגע להוצאות שלו ושל פקידים אחרים ברשות. החווה המיוחדת של עבאדי הסתיים, אולם הוועד-המנהל החמיץ את ההזדמנות, וחידש את החווה עימו לשלוש שנים נוספות.

אלוף השעות הנוספות

האיש המחליט על אישור מיספר השעות הנוספות ברשות השידור, סידר לעצמו את מיספר השעות הנוספות הגבוה ביותר מכל העובדים הבכירים של הרשות.

המדובר הוא בסמנכ"ל הרשות, שלמה עבאדי (ראה לעיל). בעוד שמנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, מנהלי הטלוויזיה והרדיו, ארנן צוקרמן ואג' פינסק, ובכירים נוספים מקבלים רק 50 שעות נוספות לחודש, סידר לעצמו עבאדי 75 שעות נוספות.

זאת, נוסף על המשכורת המיוחדת שלו.

מנהל לוי

ניזפה על האמת

הגבוהה ממשכורות רשות-השידור; הי-דירה שבה הוא מתגורר בירושלים, השייכת לרשות; אחזקת הרכב הצמוד; חשבון הטלפון והנסיעות הרבות שלו להוץ-לארץ, שגם בהן הוא מקבל שעות נוספות. משרותו של עבאדי, עם ההטבות השונות, מגיעה ל-30 אלף לירות לחודש.

נאור רצה ללכת

הופעת-הבכורה של עלי כותרת, ללא ירון לונדון, כימעט שהסתיימה בשערוריה.

המנחה, כתב הארץ דן מרגלית, ומפיץ התוכנית הנינא אמוץ, הסכימו עם המראיין הראשון, מזכיר-הממשלה אריה נאור, שלא ישאלו אותו שאלות לגבי הופעותיו הקודמות של נאור בטלוויזיה שעוררו גלי-צחוק בציבור-הצופים, ביניהם ההופעה ה"מדיצינית" המפורסמת שלו. דן מרגלית אומנם לא שאל את נאור, אך הקרין את שני הקטעים שעליהם הוסכם שלא לשוחח.

מזכיר נאור

מנחה מרגלית

מי אכל את הלוקש ומי סמבל

נאור התרגן על שרומה, ותוך כדי הקרנת הסרטים, כשהמצלמה לא היתה מכוונת עליו, קם ועמד לצאת, עוד לפני שהחל בעצם הראיון עימו. מרגלית נבהל, התחנן בפני נאור להישאר, וכדי לשכנע אותו שהכל יהיה בסדר, הראה לו את רשימת השאלות שהכין, ביניהן שאלות מביכות ביותר. בנוכחות נאור, ותוך כדי הקרנת שני סרטי החדשות, מחק מרגלית את השאלות המביכות, והשאיר רק את השאלות המימיות. כך שיכנע את נאור להישאר באולפן ולא לגרום שערוריה כבר בהופעת-הבכורה של עלי כותרת במהדורתה החדשה.

(צחי) שימעוני. הקטלוג נשלח לתח-נות-טלוויזיה ברחבי העולם, ועל-פיו הן יכולות לרכוש סרטים ישראלים להקרנה אצלו.

הסרטים המופיעים בקטלוג חדשים, מילד בד תוכניות אולפן הקיץ של ראיין עיני, בר, שהקשר בינו לבין השנה החולפת הוא רק בגלל השידורים החוזרים של אולפן הקיץ שבהם הלעיטו את הצופה הישראלי.

אולפן קיץ הופיע גם בקטלוג הקודם, אולם אף תחמת-טלוויזיה אחת לא רצתה בו. עתה מנסים בטלוויזיה הישראלית למי-כור אותו בכוח, כאילו היה מוצר חדש.

כתבי בית הנשיא

הסיגנון החדש שהכניסו נשיא-המדינה יצחק נבון ורעייתו איפריה, בעזרתו הפעילה ביותר של ראש לישכת הנשיא ודוכרו יצחק אגסי, הביא לכך שהרדיו והטלוויזיה חושבים על מינוי כתבים קבורים לענייני בית-הנשיא. הרדיו היה ורין יותר, ומינה ככתב נשיאותי את עמיאל ריטמן, ואילו הטלוויזיה עדיין מתלבטת.

כפי הנראה יסקר את בית-הנשיא הכתב מנשה רז, שאביו היה לפני שנים רבות שלישי הצבאי של הנשיא יצחק כן-צבי.

ההתפטרות באה

בהפתעה

התמרמרות רבה שוררת בגלי צה"ל על האופן שבו נודע לעובדי התחנה הצבאית על חילופי הפיקוד בתחנה.

העובדה שמפקד-התחנה מרדכי נאיר פורש מתפקידו, ותחתיו התמנה צבי שפירא, התגלתה לעובדים רק יום אחד לפני החילופים. נאור זימן את כל עובדי התחנה לישיבת דחופה מבלי שטרם להודיע להם מראש מה נושאה, ורק בישיבה זו גילה להם, לתדהמתם, כי החל ממחר אין שוב הוא מפקדם.

נאור טען כי בכוננתו להקדיש עצמו לכתיבת ספרים, אך האמת היא שהוא עובר לעבוד בהוצאה-לאור של משרד-הביטחון.

כאפו

כאשר אין לחבר הוועד-המנהל של רשות השידור, עורך-הדין אהרון פאפו, נושאים שבהם הוא הופך את עצמו לבדי-חה השבועית, הוא חוזר לאחור, מחפש מחדלים מלפני חודשים אחרים ומעלה אור-תם בישיבות הוועד-המנהל.

בשבוע שעבר העלה פאפו את נושא הדיווח על פרשת מנכ"ל הסוכנות, שמו"א לוי, על-ידי הטלוויזיה. פאפו טען כי הידיעה ששודרה לפני כארבעה חודשים, על-כך שלהיס הואשם והורשע ברצח של ערבי-שבויים אם כי ניתנה לו אחר-כך חנינה, לא היתה צריכה להיות משור-דרת, "מתוך רגישות ציבורית."

הפעם גבר השכל הישר של יושב-ראש הוועד-המנהל, פרופסור ראובן ירון, והוא פסק שאם האירוע אכן אירע, אין צורך להסתירו מעיני הציבור.

אגב, פאפו לא העלה טענה אחרת ש'הושמעה נגד להיס: פרשת היריות לעבר שבויי האצ"ל, פליטי אלטלנה.

כמה עלתה המסיבה?

השאלה המסעירה עתה את הטלוויזיה היא כמה עלתה מסיבת-העשור, שאירגן דן בירון בתיאטרון ירושלים ביום הי-שלישי השבוע.

תחילת רעיון המסיבה היה דווקא של מנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, שרצה לעי-רוך ערב אמנים, לצלם אותו עבור הטל-וויזיה, ואולי אף לשדרו בשידור חי או למוכרו לחוץ-לארץ.

רעיון זה נפל, אולם לא רעיון המסיבה עצמה. יש הטוענים כי המסיבה עלתה קרוב ל-100 אלף לירות, ואילו הממעיטים טוענים כי היא עלתה רק 30 אלף לירות, סכום גדול כשלעצמו עבור מסיבה כלשהי. תקציב המסיבה בא מקופת ועד-העובדים ואושר על-ידי יושב-ראש הוועד, איש הטלוויזיה הערבית ארי לניאדו, ומקור-פת רשות-השידור.

קטלוג בשידור חוזר

כל הסרטים שבהם מתגאה הטלוויזיה הישראלית, אשר הופקו בשנה האחרונה, הודפסו בקטלוג המפואר שהוציא יצחק